Sme tu pre Vás

GRÉCKOKATOLÍCKA CIRKEV

farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Humenné – mesto

www.grkat.he.sk/mesto

Cena: dobrovoľný príspevok | Ročník: 3. | Číslo: 24

Pokojné, milostiplné a radostné prežitie sviatkov Kristovho narodenia, v novom roku 2012 hojnosť Božieho požehnania v každom dobrom diele prajú a v modlitbách vyprosujú

o. Martin a o. Mikuláš

Požehnané sviatky Kristovho narodenia

Tradícia každého pozdravu je spojená s akousi výzvou, či prehlásením čohosi, čomu človek verí, za čím si stojí, čo je súčasťou jeho osobnosti. Pri našich vianočných pozdravoch by nám nemalo hádam stačiť, aby sme si priali len niečo „veselé“, prípadne „šťastné a veselé“. Každý pozdrav a prianie veľa napovedá o hĺbke ducha človeka. Dôkazom prebývania kresťanského ducha v nás je aj skutočnosť, že sme si zvykli priať si navzájom „požehnané a milostiplné Vianoce“. Aj pozdrav východných kresťanov vo vianočnom období - *Christos raždajetsja!*, na ktorý sa odpovedá - *Slavite jeho!*, teda doslova *Kristus sa narodil!* - s odpoveďou *Oslavujte ho!,* by mal byť toho dôkazom.

Málokto vie, že tento pozdrav pochádza zo starých kresťanských čias. Dňa 25. decembra roku 379 carihradský patriarcha sv. Gregor Naziánsky začal vianočnú kázeň slovami: *„Kristus sa rodí, oslavujte ho! Kristus prichádza z nebies – vyjdite mu v ústrety! Kristus prichádza na zem, zvelebujte ho!“* Aj tento pozdrav, okrem toho, že je pre nás spojivom so živou tradíciou Cirkvi, je vlastne skutočným programom, ktorý nestačí iba vyhlásiť, ale ktorý je potrebné každodenne plniť.

Vianoce sú považované aj za sviatok zbožštenia človeka. Svätý Atanáz Alexandrijský to vyjadril týmito krásnymi slovami: *„Boh sa stal človekom, aby sa človek stal Bohom.“* Pod zbožštením Východ má na mysli posledný cieľ celých dejín spásy – urobiť človeka občanom neba. Prostredníctvom vtelenia Božieho Syna je naplnená Adamova túžba stať sa podobným Bohu. Človek tak môže znova získať raj, nebo.

Aj zrodenie slovanskej liturgie má tiež svoj vzťah k udalosti Narodenia a jasličkám. Preložené Sväté písmo a bohoslužobné knihy v staroslovienčine boli položené pápežom Hadriánom II. v Bazilike S. Maria Maggiore v Ríme na oltár Fatné (v preklade Jasle), pod ktorým sa nachádzajú pozostatky jasličiek, v ktorých bol uložený malý Ježiš v Betleheme. Tak mohol Boh začať obnovovať svoj „stratený obraz“ v našich predkoch. Božie slovo a liturgia prišli do nášho národa posvätené dotykom betlehemských jasieľ, stali sa tak kolískou našej duchovnosti.

Znovuprežívanie a sprítomňovanie tajomstva Kristovho narodenia, ktoré oslavujeme počas Vianoc, je symbolom spojenia s rodiacim sa večne živým Slovom, ktoré sa aj dnes opäť stáva Telom, aby prebývalo medzi nami a obnovilo aj v nás „stratený obraz a podobu“ pravej ľudskosti: odstránilo egoizmus, pýchu, sebectvo, lakomstvo, nevraživosť, upodozrievania, predsudky. Kristus sa nenarodil preto, aby svet a ľudí v ňom odsúdil, ale aby sa skrze neho svet a ľudia v ňom zachránili (porov. Jn 3, 17). Tak teda: *Christos raždajetsja! – Slavite Jeho!*

o. Martin Zlacký

Sviatosť pokánia a zmierenia

Miesto katechézy v pokání a obrátení

Obrátenie sa k Ježišovi Kristovi v sebe zahŕňa aj kráčanie v jeho šľapajách. Katechéza má preto odovzdať jeho učeníkom a nasledovníkom postoje vlastné ich Majstrovi. Tak je možné nastúpiť na cestu vnútornej premeny, na ktorej sa zúčastňujú na Pánovom veľkonočnom tajomstve a prechádzajú od „starého človeka k novému“, dokonalému v Kristovi. Reč na vrchu, v ktorej Ježiš obnovuje Desatoro a vtláča im ducha blahoslavenstiev, je nevyhnutným východiskom pre morálnu formáciu, dnes tak potrebnú.

Evanjelizácia, ktorá prináša nielen ohlasovanie, ale i mravnú ponuku, šíri celú svoju interpelujúcu silu, keď s ohlasovaným evanjeliom dokáže ponúknuť aj „uskutočnené slovo“. Takéto morálne svedectvo, ku ktorému katechéza pripravuje, musí vedieť ukázať aj spoločenské dôsledky evanjeliových požiadaviek. Toto je spása, ktorú začal ohlasovať a napĺňať Božský Spasiteľ a v ktorej musia pokračovať jeho žiaci. Je to Boží dar, ktorý nie je len o oslobodení od všetkého, čo človeka utláča, ale hlavne oslobodzuje od hriechu a od Zlého v spojení s radosťou, ktorú človek dosahuje poznávaním Boha a v ňom s dôverou spočíva.

Reconciliatio et paenitentia stanovuje ako prvý prostriedok zmierenia a pokánia práve katechézu, hlavne z dôvodu vysvetľovania Svätého písma. Synodálny otcovia pri koreni tohto vhodného odporúčania stanovujú základný predpoklad: *„To, čo je pastoračné, sa neprotivý tomu, čo je náukové a pastoračná činnosť sa nemôže zaobísť bez náukového obsahu; z neho odvodzuje svoju podstatu a svoju skutočnú platnosť*“ (ReP 26). Ak je teda Cirkev *stĺp a opora pravdy* a ak pôsobí vo svete ako Matka a Učiteľka, nemôže zanedbať svoju úlohu učiť pravdu, ktorá je cestou života.

Aby katechéza mohla v plnosti prispieť k oslobodeniu človeka od hriechu a jeho následkov, musí splniť tieto úlohy:

- posolstvo oslobodenia zahrnúť do perspektívy evanjelizácie, aby sa neodchýlila od náboženského základu – Božieho kráľovstva, ktorý ju udržuje. Do úvahy musí byť vzatý celý človek po všetkých stránkach, nielen po stránke hospodárskej, politickej, sociálnej alebo kultúrnej;

- morálnu výchovu predkladať s kresťanskou sociálnou morálkou ako požiadavku Božej spravodlivosti a dôsledok radikálneho oslobodenia, ktoré priniesol Ježiš Kristus;

- v uvádzaní do evanjelizačného poslania v katechumenoch a katechizovaných bude podnecovať „uprednostnenie chudobných“, ktoré bude prejavom univerzálnej povahy a poslania Cirkvi, vzhľadom na povinnosť angažovať sa za spravodlivosť podľa postavenia, povolania a pomerov každého človeka. Prehĺbi to zároveň sociálne cítenie v Cirkvi a teda napomôže aj sociálnej dimenzii pokánia a zmierenia.

Katechéza ako prostriedok zmierenia

Ak je teda katechéza prvým prostriedkom zmierenia, očakáva sa predovšetkým od cirkevných pastierov. Katechéza sa musí nevyhnutne zakladať na biblickom, zvlášť novozákonnom učení o nevyhnutnosti obnovenia zmluvy s Bohom v Ježišovi Kristovi, Vykupiteľovi a Zmieriteľovi. Sám Božský Spasiteľ kladie veľký dôraz na bratské zmierenie, keď napr.: vyzýva, aby sme nastavili aj druhé líce tomu, kto nás udrel, aby sme nechali i plášť tomu, kto nám berie šaty; alebo keď vštepuje ľuďom zákon odpúšťania: každému sa odpustí v takej miere, v akej sám vie odpúšťať; toto odpúšťanie sa má vzťahovať aj na nepriateľov; máme odpúšťať v plnosti, čo prakticky znamená neustále – vždy.

Za takýchto podmienok uskutočňovaných v evanjeliovom ovzduší je možné opravdivé zmierenie medzi jednotlivcami a rodinami, ako aj medzi skupinami, národnosťami, národmi a štátmi. Z týchto biblických poznatkov môže vyrásť teologická katechéza o zmierení, ktorá bude obsahovať v plnej syntéze aj poznatky psychológie, sociológie a iných ľudských vied, ktoré môžu poslúžiť k objasneniu určitých situácií, k dobrému nastoleniu problémov a môžu priviesť poslucháčov i čitateľov ku konkrétnym rozhodnutiam.

o. Martin

Slovanskí svätí (pokračovanie) – bl. mučeník Metod Dominik Trčka

Metod Dominik Trčka sa narodil 6. júla 1886 v českom Frídlandte nad Ostrovicou. Bol najmladším zo siedmich detí Františky Šterbovej a Tomáša Trčku. Hneď v nasledujúci deň bol pokrstený. Základnú školu ukončil v rodnom Frídlandte, neskôr navštevoval gymnázium v Místku a v Červenke u redemptoristov.

Rozhodol sa pre zasvätený život a v r. 1902 vstúpil do Kongregácie Najsvätejšieho Vykupiteľa, kde po noviciáte 25. augusta 1904 zložil sľuby. V roku 1910 po štúdiách teológie, bol v Prahe, 17. júla arcibiskupom Leom Skrbenským, vysvätený za kňaza. Svoje prvé roky kňazstva venoval pastoračnej práci a ľudovým misiám.Jeho miesta pôsobenia boli Praha, svätyňa Márie na Svatej Hore a Plzeň. Počas Prvej svetovej vojny, sa s veľkým nasadením venoval utečencom z Chorvátska, Slovinska a Ruska a to tak, že nevysluhoval len sviatosti a učil katechizmus, ale staral sa aj o ich nevyhnutné zabezpečenie.

Už počas svojich rokov štúdii sa zmienil o svojej túžbe pracovať medzi kresťanmi východného rítu. To sa stalo skutočnosťou v roku 1919, kedy Superior Pražskej provincie redemptoristov ho poveril pastoračnou prácou medzi veriacimi Greko-katolíkmi v Ukrajinskom Ľvove. V tamojšej komunite, zvlášť za pomoci blahoslaveného P. Nikolaja Černeckého, sa naučil jazyk, zvyky a miestne obyčaje. Od tohto času sa datuje aj jeho druhé meno: Metod.

V decembri 1921 je poslaný do Stropkova, na Východnom Slovensku, kde zakladá so spolubratmi prvú komunitu redemptoristov latinsko-byzantského rítu. V roku 1924 sa stáva predstaveným komunity a začína rozvíjať misionársku činnosť v eparchiách v Prešove, Užhorode a Križevci. Ohlasuje Božie slovo a zakladá spoločenstvá Matky ustavičnej pomoci, a modlitby svätého ruženca. V roku 1931 sa spoločenstvo presťahovalo do nového domu v Michalovciach, kde bol P. Metód predstaveným až do júla 1932, kedy unavený z práce a stavby domu sa vrátil do Stropkova, kde popri oddychu, vypomáhal v

okolitých farnostiach. Do Michaloviec sa vracia v r. 1934, kde v marci nasledujúceho roku je menovaný apoštolským vizitátorom sestier baziliánok v Prešove a v Užhorode.

V roku 1936 je znovuzvolený za predstaveného domu a v tomto postavení zotrváva až do r. 1942. Pod jeho vedením sa duchovná činnosť komunity redemptoristov rozširuje na celý Zemplín. Dokončuje stavbu chrámu a tiež zakladá fundáciu pre istý konvent sestier; zamýšľa založiť nový exercičný dom redemptoristov; pracuje pre fundáciu domu v Chust, v eparchii Užhorod. Všetko toto vykonáva bez zanedbávania si svojich pastoračných povinností. V skutku, napriek tomu, že už nie je viac priamo zapojený v ľudových misiách, nestráca svoj vrelý vzťah k najopustenejším. Za týmto účelom zamýšľal tiež založiť asociáciu žien, ktoré by sa po duchovnej stránke venovali najopustenejším.

Počas druhej svetovej vojny podstupujú redemptoristi mnohé utrpenia, pretože Slovenský štát ich obviňuje z fanatizmu a upodozrieva z propagandy.P. Metod, predstavený, sa stal cieľom útokov. Pre dobro komunity sa snaží vycestovať s troma spolubratmi na Ukrajinu, ale od štátu nedostane povolenie.

S koncom Druhej svetovej vojny sa vylepšujú aj vzťahy zo štátom. 21. Decembra 1945 je komunita redemtoristov východného obradu kánonicky menovaná za Vice-Provinciu Michalovce, kde hneď v nasledujúcom marci je P. Metod nominovaný za prvého predstaveného viceprovincie. Pod jeho vedením sa Redemptoristi vrátili do Stropkova, kde postavili chrám Sv. Cyrila a Metoda, založili dom v Sabinove, venovali sa početným a plodným misiám a vydávali mnohé publikácie.

S príchodom komunistického režimu, v krátkom čase však všetko padlo. V roku 1949 bola Michalovská provincia zrušená a počas noci z 13. apríla 1950 boli všetci reholníci prevezení do zhromažďovacích táborov. P. Metod, ktorý sa v tom čase nachádzal v Sabinove, bol prevezený najprv do Podolínca a odtiaľ viackrát do neslávneho „Mlyna Leopoldova". Výpovede spoluväzňov svedčia, že pre ochranu svojich spolubratov bol ochotný si pripísať každú vinu a zodpovednosť, plniac si verne svoju službu.

Počas procesu, 12. apríla 1952, bol obvinený zo spolupráce s biskupom Gojdičom, z rozširovania pastoračných listov a zo zasielania informácii cez proviciu Prahy do Ríma. Toto bolo posúdené ako špionáž a ako hrubý priestupok proti štátu. Pod tlakom týchto argumentov, na dôvažok ešte za pokus o útek za hranice, bol P. Metod odsúdený na 12 rokov väzenia. Svoje posledné roky života prežil vo väzniciach v Ilave, Mírove a Leopoldove. Napriek chorobe, svojmu veku a tvrdým podmienkam vo väzbe, jeho duch ostal mocný.

Nezlomne dôveroval Bohu a veril, že naplní jeho vôľu. Neprestajne sa modlil a keď mal, čo i len najmenšiu možnosť, slúžil liturgiu. Niekoľko krát žiadal o skrátenie svojho trestu, – lenže bol až príliš pevný vo svojom náboženskom presvedčení a až príliš horlivý… Odpoveď bola vždy zamietavá.

V roku 1958 bol preložený do väznice Leopoldov: v tom čase sa považovala za tie najtvrdšie. Počas Vianoc dozorca začul, ako si spieva jednu z vianočných piesni – bol v momente preložený do „korekcie", kde následkom drsného a nezdravého prostredia dostáva tuberkulózu. Spoluväzeň v cele, ktorý sám bol lekárom, síce prosil a urgoval správu, aby P. Metod bol prevezený do nemocnice, ale nestalo sa tak.Bol preložený iba na samotku. Ako neskôr bolo potvrdené: po krátkom čase, v tamojšej cele, 23. marca, o deviatej hodine ráno, roku 1959, posledný krát vydýchol.Vtedy sa navždy stratil svojim mučiteľom.

Pochovaný bol na cintoríne väznice. Po reštaurovaní Grekokatolíckej Cirkvi spolubratia v roku 1969 pozostatky preniesli do Michaloviec, kde dnes, v chráme Svätého Ducha, sa nachádza jeho hrob.

Prevzaté z www.knazi.sk

Drahí bratia a sestry,

Ľudia si v týchto dňoch vymieňajú pozdravy: *„Veselé Vianoce! Šťastné a veselé sviatky!"* Snažme sa, aby tieto pozdravy ani v dnešnej spoločnosti nestratili svoj duchovný význam, aby tieto Vianoce neboli len sviatkami čo sa týka vonkajšieho aspektu, ale aby sa dotkli hĺbky ľudského srdca. Samozrejme, všetky vonkajšie znaky Vianoc sú pekné a dôležité – ak nás neodvádzajú od skutočného zmyslu prežívania Vianoc, teda od zmyslu posvätného a kresťanského – aby naša radosť nebola len povrchnou, ale opravdivou a hlbokou.

Vo Vianočnej liturgii nás Cirkev uvádza do veľkého tajomstva Vtelenia. Vianoce nie sú len výročím narodenia Ježiša: aj to si pripomíname, avšak dôležitejšie je sláviť Tajomstvo, ktoré sa dotklo a neustále sa dotýka celej ľudskej histórie: Sám Boh prišiel, aby prebýval medzi nami (porov. Jn 1,14) – stal sa skutočne jedným z nás; je to tajomstvo, ktoré sa vzťahuje na našu vieru aj na našu existenciu. Je to tajomstvo, ktoré konkrétne prežívame v liturgických sláveniach, predovšetkým vo svätej liturgii. Niekto by sa mohol spýtať: Je možné, aby som túto udalosť prežil dnes, tak časovo vzdialený od okamihu, keď sa stala? Ako môžem mať účasť na narodení Božieho Syna, ktoré sa uskutočnilo pred vyše dvetisíc rokmi?

„Dnes sa nám narodil Spasiteľ“. Tento časový prívlastok – *„dnes“* – sa viackrát vyskytuje vo všetkých vianočných sláveniach: vzťahuje sa na udalosť Ježišovho narodenia a na spásu, ktorú Vtelenie Božieho Syna prinieslo. V liturgii táto udalosť prekračuje ohraničenia času a priestoru: stáva sa aktuálnou, súčasnou; jej pôsobenie zostáva, aj keď pribúdajú dni, roky, stáročia. Keď liturgia hovorí, že Ježiš sa rodí „dnes“, nepoužíva len nejakú frázu, ale zdôrazňuje, že jeho Narodenie sa dotýka celých dejín.

Aj dnes pre nás zostáva skutočnosťou, ku ktorej nás privádza liturgia. Nás veriacich Vianočné slávenie utvrdzuje v istote, že Boh je medzi nami skutočne – svojím Telom – prítomný; nie je nám vzdialený: aj keď je s Otcom, zostáva nám nablízku. Boh sa v Betlehemskom dieťati skutočne priblížil človeku; on sám sa stal človekom, a my sa s ním môžeme stretnúť aj dnes: je to deň, ktorý nikdy nekončí.

Rád by som zdôraznil predovšetkým tento aspekt, pretože dnešnému človeku, človeku „citlivému“ na to, čo je empiricky dokázateľné, spôsobuje stále väčšie ťažkosti otvárať horizonty a vstupovať do sveta Božieho. Spása ľudstva sa, samozrejme, uskutočnila v konkrétnom a presne definovateľnom okamihu našej histórie: v udalosti Ježiša z Nazaretu. No Ježiš je Božím Synom, je to Sám Boh, ktorý nielenže prehovoril k človeku, dal mu zázračné znamenia a viedol ho počas dejín, ale sa aj stal človekom a človekom zostáva.

Večnosť vstúpila do ohraničenia priestoru a času, aby nám *„dnes“* umožnila stretnutie s Ním. Vianočné liturgické texty nám pomáhajú pochopiť, že udalosti spásy uskutočnenej prostredníctvom Krista sú stále aktuálne a týkajú sa každého človeka, a aj všetkých ľudí. Keď počúvame alebo vyslovujeme počas liturgických slávení toto *„dnes sa nám narodil Spasiteľ“*, nepoužívame tu len nejakú naučenú frázu, ale naozaj máme na mysli, že Boh nám ponúka dnes, teraz, mne, každému z nás - možnosť spoznať ho a prijať – tak ako to urobili betlehemskí pastieri – aby sa narodil aj v našom živote; aby ho obnovil, prežiaril a premenil svojou milosťou a svojou prítomnosťou.

Vianoce nám teda nielenže pripomínajú Ježišovo narodenie z Panny Márie - veď mnohé liturgické texty nám tento príbeh živo sprostredkujú: Vianoce sú tiež udalosťou, ktorej účinok sa vzťahuje na každého z nás. Pápež Lev Veľký, v snahe vysvetliť hlboký zmysel Vianočných sviatkov, povzbudzoval veriacich týmito slovami: *„Tešme sa v Pánovi, moji drahí, a otvorme svoje srdcia pre čistú radosť, pretože vyklíčil deň, ktorý nám prináša novú spásu, zavŕšenie dávnej prípravy, večnú radosť. A naozaj, v každoročnom cykle sa nám obnovuje najväčšie tajomstvo našej spásy, ktoré bolo prisľúbené na začiatku časov, zavŕšené bude na ich konci a potrvá na večné veky"* (Sermo 22, In Nativitate Domini, 2,1: PL 54,193). Ten istý Lev Veľký v ďalšej zo svojich Vianočných kázní hovorí: *„Dnes sa pôvodca sveta narodil z lona panny: ten, čo urobil všetky veci, stal sa dieťaťom ženy, ktorú on sám stvoril. Dnes sa Božie Slovo zjavilo v tele a to, čo doteraz pre ľudské oko zostávalo skryté, stalo jasným a očividným. Dnes pastieri pochopili z anjelových slov, že sa Narodil Spasiteľ – prišiel na svet v našej podobe – s telom i dušou"* (Sermo 26, In Nativitate Domini, 6,1: PL 54,213).

Je tu ešte jedna vec, ktorej by som rád venoval trochu pozornosti. Betlehemskú udalosť by sme mali vnímať vo svetle Veľkonočného Tajomstva. Jedno i druhé je totiž súčasťou jediného vykupiteľského diela Kristovho. Vtelenie a narodenie Ježiša nás pozývajú, aby sme svoj pohľad zamerali na jeho smrť a zmŕtvychvstanie. Vianoce i Veľká noc sú sviatkami Vykúpenia. Veľká noc oslavuje Vykúpenie ako víťazstvo na hriechom a smrťou: označuje záverečný moment, keď už sláva Bohočloveka žiari ako svetlo vo dne. Vianoce Vykúpenie slávia ako vstup Boha do dejín, okamih, keď sa stal človekom, aby človeka priviedol späť k Bohu: označujú takpovediac začiatočný moment, ktorý dáva tušiť prvý záblesk svitania.

Avšak presne tak ako svitanie predchádza denný svit a dáva nám tušiť jeho príchod, aj Vianoce ohlasujú kríž a slávu Vzkriesenia. A tak obe časové obdobia, počas ktorých slávime dvojicu veľkých sviatkov (teda aspoň na niektorých miestach sveta) nám môžu pomôcť pochopiť túto skutočnosť. Zatiaľ čo Veľká noc pripadá na počiatok jari, keď slnko začína vyhrávať nad hustým chladom hmly a obnovuje tvár zeme, Vianoce sú na začiatku zimy, keď svetlo a teplo nedokážu prebudiť prírodu zavinutú do prikrývky chladu, pod ktorou pulzuje skrytý život.

Cirkevní otcovia vždy čítali narodenie Krista vo svetle celého diela spásy, ktoré má svoje zavŕšenie vo Veľkonočnom Tajomstve. Vtelenie Božieho Syna sa u nich nejaví len ako začiatok a podmienka celej spásy, ale aj ako samotná prítomnosť Tajomstva našej spásy: Boh sa stáva človekom, rodí sa ako ľudské dieťa, berie na seba naše telo, aby porazil smrť a hriech. Dobre to ilustrujú dva texty od svätého Bazila. Svätý Bazil hovoril svojim veriacim: *„Boh na seba berie telo práve preto, aby zničil smrť, ktorá sa v ňom ukrývala. Tak ako protidávky jedu po prehltnutí rušia*

smrtonosný efekt a ako sa temnoty domu rozplývajú vo svetle slnka, aj smrť, ktorá panovala nad ľudskou prirodzenosťou, je zničená Božou prítomnosťou.“

A tak, ako ľad zostane neroztopený vo vode, kým trvá noc a vládnu temnoty, ale hneď sa roztopí pod vplyvom slnečného tepla, aj smrť, ktorá vládla až do príchodu Krista, v okamihu, keď sa zjavila milosť Boha Spasiteľa a vyšlo slnko spravodlivosti, *„bola pohltená víťazstvom“* (por. 1 Kor 15, 54), pretože nemohla zotrvať v prítomnosti Života. (Homília o Kristovom narodení, 2: PG 31, 1461). A Svätý Bazil v ešte ďalšom texte ponúka toto pozvanie: *„Slávime spásu sveta, zrodenie ľudského rodu. Dnes bola odpustená Adamova vina. Už nemusíme vravieť: „Si prach a na prach sa obrátiš“* (Gn 3, 19), *ale: spojený s tým, ktorý zostúpil z neba, budeš do neba prijatý”* (Homília o Kristovom narodení, 6: PG 31, 1473).

Vo Vianočných sviatkoch sa stretávame s nežnosťou lásky Boha, ktorý sa sklonil k našej ohraničenosti, k našim slabostiam, k našim hriechom a zostupuje až k nám. Svätý Pavol hovorí, že Ježiš Kristus *„hoci má božskú prirodzenosť... zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu a stal sa podobný ľuďom“* (Flp 2, 6-7). Pozrime sa na Betlehemskú jaskyňu: Boh sa skláňa až k tomu, že ho vložia do jasieľ: je to akoby prelúdium jeho sklonenia sa v hodine utrpenia. Vyvrcholenie dejín lásky medzi Bohom a človekom prechádza skrze jasle v Betleheme a hrob v Jeruzaleme.

Drahí bratia a sestry, prežime s radosťou Vianoce, ktoré sa blížia. Prežime tento úžasný moment: Boží Syn sa rodí aj „dnes“, Boh je skutočne blízky každému z nás a chce sa s nami stretnúť, chce nás priviesť k sebe. On je pravým svetlom, ktoré rozptyľuje temnoty, čo zahaľujú náš život a našu ľudskosť. Prežime Narodenie Pána v kontemplácii nekonečnej lásky Boha, ktorý nás pozdvihol k sebe prostredníctvom tajomstva Vtelenia, Utrpenia, Smrti a Zmŕtvychvstania svojho Syna, pretože – ako hovorí svätý Augustín – *„V (Kristovi) sa Božstvo Jednorodeného stalo účastným na našej smrteľnosti, aby sme sa my stali účastnými na jeho nesmrteľnosti“* (Epistola 187,6,20: PL 33,839-840). Kontemplujme a prežime toto Tajomstvo predovšetkým v Eucharistickom slávení, ktoré je centrom Vianoc; v ňom sa reálne sprítomňuje sám Ježiš, opravdivý chlieb, ktorý zostúpil z neba, skutočný baránok obetovaný pre našu spásu.

Prajem vám všetkým i vašim rodinám, aby ste prežili opravdivo kresťanské Vianoce, aby aj Vianočné priania, ktoré si budete vymieňať, boli vyjadrením skutočnej radosti z poznania toho, že Boh je nám nablízku a chce s nami kráčať po ceste života.

Benedikt XVI., rímsky pápež

dňa 21.12.2012 na generálnej audiencii v Ríme

GRÉCKOKATOLÍCKY FARSKÝ
ÚRAD
V HUMENNOM
VÁS VŠETKÝCH SRDEČNE
POZÝVA
NA

VIII.
GRÉCKOKATOLÍCKY FARSKÝ PLES

ktorý sa uskutoční
20. 01. 2012 na SOU Služieb
(Reštaurácia Apetíto pri Lidli).

Cena lístka je 15 eur (študenti 13 eur).

Cena lístka zahŕňa: prípitok, polievka, hlavné jedlo, polnočné jedlo.

O výbornú náladu sa postará hudobná skupina RETRO.

Tešíme sa na Vás.

Prihlásiť sa môžete v sakristii chrámu alebo na farskom úrade.
Ďakujeme

Detské okienko

	2			6	9	1		
7	6			2				9
	1	8		3		5	2	
	7						1	5
	9		2		7		8	
4							6	
	4	3		9	1	8	5	
1				7			4	
		7		5			9	1

Vtipy:

Cyklista sa v noci rúti dolu kopcom, samozrejme bez svetiel.
Policajt naň kričí: „Stoj, nemáš svetlá!"
Cyklista kričí: „Preč, nemám brzdy." ☺

,,Janko, čo tu stojíš pred domom?"
„Ále, vypadli mi hodinky z okna, tak ich chcem chytiť."
,,Však tie už dávno dopadli."
,,To sotva! Vždy meškali päť minút." ☺

,,Pustite ma domov, pani učiteľka, cítim sa veľmi zle!"
„Kde Jožko?"
,, Akože kde?! Tu v škole!" ☺

Viete čo urobí blondínka, keď počuje
vtip o blondínke?
- Uteká sa pozrieť do zrkadla na vlasy. ☺

Matúš Sejka

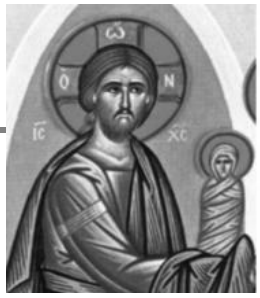

Liturgický program na týždeň po Narodení Pána

Pondelok 26.12.	**ZHROMAŽDENIE K PRESVÄTEJ BOHORODIČKE** Pamiatka svätých a spravodlivých Jozefa Snúbenca, kráľa Dávida a Jakuba, Pánovho brata **Prikázaný sviatok**	7:30 9:00 **11:00** **17:00** 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Anna, Róbert, Dávid, Ján, Monika s rod.* Sv. liturgia staroslovienska ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Martina* **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská ** Adela*
Utorok 27.12.	**Svätý prvomučeník a archidiakon Štefan** Prepodobný Teodor Popísaný a brat Teofan	6:30 7:30 **16:30** 18:00	**utiereň** Sv. liturgia staroslovienska ** Zuzana, Jaroslav, Anna, Marta, Jana s rodinami* Sv. liturgia slovenská ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** o. Štefan Peľo*
Streda 28.12.	Svätí 20 000 mučeníci upálení v Nikomédii	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Anna* Sv. liturgia slovenská *+ Verona, Štefan*
Štvrtok 29.12.	Sväté deti, ktoré dal Herodes povraždiť v Betleheme Prepodobný otec Marcel, igumen	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Ondrej, Andrej, Oľga, Stanislav, Teodor* Sv. liturgia slovenská *+ Jozef, Terézia, Helena*
Piatok 30.12.	Svätá mučenica Anýzia Prepodobný Zótik, presbyter **Voľnica**	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Mária, Július, Helmut* ***Večeradlo*** Sv. liturgia slovenská *+ Juraj, Mária*
Sobota 31.12.	Sobota po Kristovom narodení Sobota pred Osvietením Zakončenie sviatku Kristovho Narodenia	6:30 16:00 17:00 **23:20**	Sv. liturgia staroslovienska *+ Mikuláš, Anna, Ignác, Maruška, František* **Veľká večiereň s lítiou** Sv. liturgia slovenská ***Euch. adorácia s požehnaním***
Nedeľa 1.1.	NEDEĽA PRED OSVIETENÍM **OBREZANIE NÁŠHO PÁNA, BOHA A SPASITEĽA JEŽIŠA KRISTA** **PAMIATKA SVÄTÉHO BAZILA VEĽKÉHO, ARCIBISKUPA KAPADÓCKEJ CÉZAREI** ***PRIKÁZANÝ SVIATOK***	7:30 **9:00** 11:00 17:15 18:00	Sv. liturgia slovenská Sv. liturgia staroslovienska ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Anna, Adriana, Marek, Viktória, Viktória* **Malá večiereň** Sv. liturgia slovenská ** Anna s rod.*

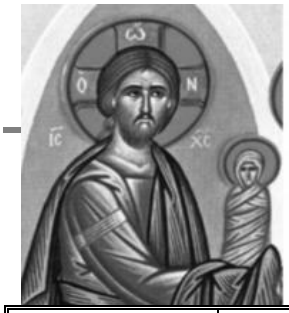

Liturgický program na týždeň po Obrezaní Pána

Pondelok 2.1.	**Predprazdenstvo Bohozjavenia** Svätý otec Silvester, rímsky pápež	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ** Anna* Sv. liturgia slovenská *+ Mária, Andrej, Ivan*
Utorok 3.1.	Svätý prorok Malachiáš Svätý mučeník Gordios	6:30 18:00 **19:00**	Sv. liturgia staroslovienska ** Soňa s rod.* Sv. liturgia slovenská *+ Zuzana, Fedor, Juraj, Mária* **Vystúpenie humenských učiteľov**
Streda 4.1.	Zbor svätých sedemdesiatich apoštolov Prepodobný otec Teoktist, igumen	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ** Martin* Sv. liturgia slovenská ** Tibor*
Štvrtok 5.1.	**Predvečer Bohozjavenia** Svätí mučeníci Teopempt a Teónas Prepodobná Synkletika **Prísny pôst**	**7:30** **15:00** **21:00**	**Cárske časy** **Veľká večiereň s liturgiou Bazila Veľkého** **Veľké povečerie s lítiou**
Piatok 6.1.	**BOHOZJAVENIE NÁŠHO PÁNA, BOHA A SPASITEĽA JEŽIŠA KRISTA** **Voľnica** **Prvý piatok** ***Prikázaný sviatok***	7:30 **9:00** 11:00 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Milan s rod., Alena s rod.* Sv. liturgia staroslovienska ***Za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Jozef, Peter s rod., Marek, Kristína* Sv. liturgia slovenská ** Jozef, Marek*
Sobota 7.1.	**Sobota po Osvietení** **Zhromaždenie k prorokovi, predchodcovi a krstiteľovi Jánovi**	6:30 **17:00** 18:00	Sv. liturgia *staroslovienska* ** Denis (25 r.)* ***Veľká večiereň*** Sv. liturgia slovenská *+ Helena*
Nedeľa 8.1.	**NEDEĽA PO BOHOZJAVENÍ** Prepodobný otec Juraj Chozebita a prepodobný Emilián Vyznávač Prepodobná matka Dominika	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Michal, Anna* Sv. liturgia staroslovienska ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Gabriela, Silvia, Simona, Ladislav* **Malá večiereň** Sv. liturgia slovenská ** Zuzana, Alžbeta, Teodor*

Liturgický program na týždeň po Bohozjavení Pána

Pondelok 9.1.	Svätý mučeník Polyeukt	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska Sv. liturgia slovenská *+ Michal, Helena, Michal, Anna, Helena*
Utorok 10.1.	Svätý Gregor, nysský biskup Prepodobný Domicián, meliténsky biskup Prepodobný otec Marcián, presbyter	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska Sv. liturgia slovenská ** Helena (50 r.)*
Streda 11.1.	**Prepodobný otec Teodóz**	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska Sv. liturgia slovenská *+ Ján*
Štvrtok 12.1.	Svätá mučenica Tatiana	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska Sv. liturgia slovenská ** Helena, Zdeno s rod., Ján s rod.*
Piatok 13.1.	Svätí mučeníci Hermyl a Stratonik **Zdržanlivosť od mäsa**	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ***Večeradlo*** Sv. liturgia slovenská *+ Justína, Anna, Vasiľ, Ľudmila, Anna, Vasiľ (panychída)*
Sobota 14.1.	Zakončenie sviatku Bohozjavenia Prepodobní otcovia, ktorí boli zavraždení na vrchu Sinaj a na púšti Raita	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská
Nedeľa 15.1.	**TRIDSIATAPRVÁ NEDEĽA PO PÄŤDESIATNICI** Prepodobní otcovia Pavol Tébsky a Ján Chatrčník	7:30 **9:00** 11:00 17:15 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Jozef (70 r.)* Sv. liturgia staroslovienska ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská * **Malá večiereň** Sv. liturgia slovenská *

Kontakt

Gréckokatolícka cirkev – protopresbyterát Humenné.
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: **kancelária:** 057/ 775 3628
farár: 057/ 788 9061
kaplán: 057/ 788 9060
WEB: **www.grkat.he.sk/uvod**

e-mail: **úrad:** humenne@grkatpo.sk
dekan: martinzlacky@gmail.com
kaplán: mikulas.fejko@gmail.com
výpomocný duchovný: hrib.peter@gmail.com

Úradné hodiny

Pondelok, streda, štvrtok: 8:00 – 9:00 / 14:00 - 15:00

Utorok, piatok: 8:00 – 10:00

Na prvý piatok, štátne a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená.

Prosíme vás o dodržanie podmienok:

- ak žiadate **KRST** - minimálne 2 týždne vopred;
- ak žiadate **SOBÁŠ**

1) a máte všetky iniciačné sviatosti
– krst, myropomazanie, sv. prijímanie - minimálne 2 mesiace vopred;
2) a niektorá z nich Vám chýba - minimálne 4 mesiace vopred;
LITURGIE – úmysly na Božské liturgie prijímame ***iba v cerkvi.***
KRSTNÝ, SOBÁŠNY LIST – je možné vyžiadať si aj telefonicky a vyzdvihnúť si ho na ďalší deň.

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého,
kto prispeje na dobrý účel akýmkoľvek finančným darom.
Číslo účtu farnosti: 0086909038/0900

SME TU PRE VÁS

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom

Dobrovoľný príspevok

Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Humenné

Zodpovedný za vydanie**: o. Martin Zlacký, o. Mikuláš Fejko**